

ИНСОНИЙЛИК САБОФИ

—7—

Юнус Ражабийнинг академик бўлганини эшитганда қувонаган одам бўлмаган, десан муболага бўлмас. Аммо унинг жуда яхши билган, энг яхши одамларнинг ўзлари ҳам кутилмаган иш бўлган, бир нафас ҳайронликка тушиб «Вой тавба!», «Ана холос!» деганлар ҳам рост! Лекин бунда заррача ғараз йўқ эди. Бу — яхши маънодаги ҳайрат эди. Ҳатто менинг ўзим ҳам эшитганимда беҳижир «Ана! Войбу!» деб юборганим ёлгон эмас!

Юнус Ражабийнинг ўзини ҳам, акиси Рихсвойни ҳам ёшлитимдан танирдим. Булар катта почмак Нугмонхон билан Назирхон деган қариндошимизга боғ қўшни бўлиб, кўпгина шу боғда тез-тез йиғилишарди...

Боғлар ичда Назирхон амакининг боғидек боғни қўрмаган. У боғларни ҳали-ҳали эсласан, жаннатин билмайман-у, аммо, жаннат ҳузурини тортгандек бўлган.

Боғнинг бир томони олмасор, бир томони шафтолизор, қаторма-қатор кетган жўшқарлар, узумларнинг тилини энди қўя-беринг. Эртаклар — чиллаки-ю, дароингдан тортиб ҳасайин-ю, ҳусайингача қўшлар талаб, товланиб ётарди. Боғнинг пойгасига чақалак бўлиб ётган маймунчалар! Жондан бўлак ҳамма мева топиладди. Боққа кирверибди олди очки шийпон айвон бўларди. Лилим ҳовуз атрофидаги ноқлар тағда турли гуллар очилиб, ҳовузга эгиллиб ётарди. Туш қизинг вақти...

—8—

да шийпон ҳам, теварак боғлар ҳам жимжит... У пайтларда на радио, на телевизор, на машина товуши эшитиларди, на бензин ҳиди келарди. Теваракда қўшларнинг овозио ариқнинг шилдираши, турли мева-чеваларнинг исидан бошқа нарсаси бўлмасди. Ҳатти-ҳатти саратон сукунтининг гулбулбул оқибган қўшгоғи илтиқининг овози бузарди. Бунинг эшитилган — ака-у Алини билан Аскарларнинг мусаллас етилган шеклли, меҳмонларга қўғуруқ отиб набобга тайёргарлик қилган, декин-шарди.

Шундай аз кезларда Назирхон амакининг боғига бириси танибур, бирини най кўтарган ака-у Рихсвой билан Юнусов акалар, бир ёқдан унаси Асад қорн билан дотури ёғмақлар кўтариб почмак чикиб, кўнгли тортган овозда унаиб, у пишугуна машқ бошлашарди. Буларнинг орасида ёш жихатдан каттаси Рихсвой ака: «Кани нима қилдик, «Эшвой»ми, «Насруллоҳ»ми!» деб табири кўлга олиши билан бошқалар унга қараб қолгуларини созлай бошлашарди. Бир дам сукутдан кейин, кутилмаганда зарб билан чалинган «Чўли кроқ» ёки «Наврўз акамга маҳлиб бўлганимча сохтаб ҳовуз бўйида ўлтириб қолардим».

Оламда музика овози-ю боғи роғлардан бошқа ҳеч нарсаси йўқдек туюларди. Ҳали-ҳали музика эшитмас, кўз олдидан гарқ пишган ўша боғлар-у, гала-гала қўғуруқлар, Алғи, Аскарларнинг гўм-бурлаган илтиқларининг овози эшитилиб, ҳовуз бўйида очилган қаҳрабо кари...

—9—

тошқа гуллар ўтади. Айниқса, «Тановар»ни эшитганда қўшни боғидан ариқ қирғида қўқоқ қўлача ташлаб, синиқ ойна парчасига қараб қўшига ўсма қўяётган қўшни деҳқон қизлар, келинчақлар, оқшом чоплар кўлида кетмон, почасини тиззасига шимариб сув бўғайган кишилар кўз олдидан жонланиб, бутун вужудини яйраб кетарди.

Отам музика эшитганида кўзларини юмиб, кўз ёшлари соқолларидан чакчак томиб эшитарди:

— Музика фақат моддий дунё эмас, у ҳар қилинган руҳий дунё! Музика гоҳо севги оқшомлари, ёшлик баҳорларини, гоҳо марҳум ота-онани, дўстларини хотиранга тикилади.

Музика баъзилар ўйлагандек вақт ўтказиш учун эрмак эмас, музика бу тилсиз фалсафа! Унинг тили бор.

Мана мен «Ушшоқ» ёки «Чоргоҳ»ларини эшитганда Регистон, Улугбек ва Навоийлар... Дедабали нақшин сарой... Уломо-ларнинг бахслари, темирларнинг тантаналари, бошларда тиллақош, нозик қоматлари атлас кимонолар билан безалган, бекиёс нозик, аммо боқиларида қандайдир дард ва маъноси билан рақс ташаббуслар... Гоҳо кимларнингдир но-лалари, бутун тарих манзаралари кўз олдидан ўтади.

Кўзним юмиб музика эшитиш унинг маз-мунини анкироқ англашга ёрдам беради, яхши шеър ашуланинг таъсир кучини ош-и-ради... дерди.

Баъзи ашулаларни эшитиш билан соқол...

—10—

ларидан томилирини артиб, раднони ўчи-риб:

— Олган таъсирим бузилмасин. Бу ашула эмас. оддий гап-ку. Оҳанг йўқ, маддоҳлик, курак бақирши-ку... деб бирдан туриб кетарди.

Юнус Ражабийнинг акиси тамбурчи Рихсвой ака:

— Дунёда кишига музикадек саманги дардаш бўлмайди, у таъминларнинг қай-қусини енгиллаштириб, таскин тоғларда, бахтиёр кишиларнинг шодлигига ҳамроҳ бўла оладиган дўст... дерди.

Музика санъати ҳақида баъс кетганда баъзан почмак, баъзан Асад қорн, ўз бил-галарини билармонлик қилиб сўзларди-лар-у, аммо Юнусов ака нима-лариндир ҳарл сургандек ўйлаиб ўтирарди. Бир-роқ нарсаси деганини эслаб олмаган. У камгап, қалчан, нимадир демоқчи бўлар-ди-у, офода тополмагандек ўтирарди.

Мени таъжубга солган нарсаси шуки, Юнус Ражабийдан маълумоти-роқ, кўпчи-лик орасида ундан ўзини баландор қилиб кўрсатадиганларнинг баъзилари оддий со-занда, баъзи бирлари эса мазорга шайх бўлиб қолди-у, аммо кўринишда ҳамма-дан содда Юнусов ака академик бўлиб кетди.

Юнусов ака институтларда ўқиб турли-фанлардан маълумот ҳам олган эмас. Ин-қилобдан илгари эски мактабда савод чи-қарган...

Юнус Ражабий билан таниганим, у бил-ан бўлган сўхбатлар ҳақида ҳаёга бери-либ, унинг уйига қандай етиб қолганимиз-ни ҳам билмай қолганм.

—11—

Эшикдан кириб, Юнус акани кўриши билан Ғафур Ғулом:

— Сизга овоз берганлардан бири — ака-демик Ғафур Ғулом биз бўламиз. Мен овоз бермасам балки, ўтасимдигимиз. Ҳаммага бир марта бўлса, бизга икки марта зиёфат берасиз! Ҳа, шундай эмас-ми! — деб ясалган дастурхон атрофида ўтирган домла Ҳабибни ва бошқа ме-ҳмонларга ҳазил назари билан қаради.

Ўтирганлар Ғафур Ғуломнинг бу ҳази-лига ким қандай жавоб қиларкин дегандек бир-бирларига ним кўпти билан ўйчан тикилишди-ю, аммо ҳеч бири гап бошла-мади. Чунки буларнинг ҳар бири сўзасо-л бўлишига қарамай, ҳазил-хўшга шунча-ки «аха-ҳа-ҳа!» кўпти деб қарамай ақл ва донолигининг синови деб қарарди.

Айниқса Ғафур Ғуломдек сўзасо-л ва об-рўли одам билан ҳазил қилишга албатта, ҳамма ҳам ботиббериладди. Чунки, қу-дираним деб оғзинг келган гапни ўйнама-йитмай айтиб, ўзи кўп бўлиб қолганини булар ўзи учун жуда катта ор санарди-лар. Ғафур Ғуломнинг руҳи баланд вақт-ларда унга унча-унча одам бас келоп-масди. Бунинг сезган Юнусов ака:

— Зейнафатдан қонимизму, лекин, тў-ғрисики айтсам, академик бўлиш етти ўх-лаб тушимга ҳам кирмаган эди, — деб жиддийроқ оҳангда гап бошлаган эди, Ғафур Ғулом, давомини эшитмаб:

— Ҳали кўйиб берсан, академик бўл-масангиз бўлмайдик деб алийшдик. маж-бур қилишди ҳам дерсиз,—деб гапни яна қазилга бурди. Яна ўртада кулга бўлди. Лекин Юнусов ака қўйилишга қулиш...

—12—

ўрнига Ғафур Ғуломнинг ҳазиллини тушу-намагандек «чи тушунаса ҳам у билан айти-шб энгши қийин деб ҳисоблаганимдан, нимандир ўйлагандек бош тевратиб унга жиддий тикилди. Умман Юнус Ражабий ҳар нарсасига қулабериладди. Ҳатто ўзи бир-роқ қизик гапни айтгудек бўлганда ҳам, баъзилардек олдиндан ўзи кўпмасдан, аксинча жиддий бир гапни айтгандек ўйчан ҳолатга кириб, бошқаларнинг эъти-борини ўзига тортиб олиш оdatи бўларди.

Бу сафар ҳам худдан шундай қилганим, Ға-фур Ғуломга тикилиб:

— Энди, Ғафур, нима десам! Академик бўласан деб, ҳеч ким мажбур қилгани йўқ-ку, аммо ўзини мажбур бўлганим рост... Бундай жавобни кутмаган ва бунга ҳа-зилли, чин эканини ҳам тушунолмаи, ҳамма қатори қулиши ҳам, қулабериш-ни ҳам билмай таъжубланган Ғафур Ғулом:

— Тава, нега мажбур бўласиз! Мажбу-ран ҳам оддий академик бўларганим! — деган эди, Юнусов ака шундай жавоб берди:

— Бўларганим бўларди! Мени халқ маж-бур қилди! Мажбур бўлганим шуки, ўзинг биласан, музикалики бой, битта «Тановар»-нинг неча тили бор. Халқ кўпчилигини бир-роқ ўзига қайта тилишди, бир-роқлар ўзига қайта ётибди... Экинча бир тўйда «Ушшоқ»ни Навоий сўзи билан ашула қилиб айтганларини эшитиб қолдим... Навоийда йўқ «Юннингдан»-у, «айланиб ке-тай» сўзларини ўзидан қўшиб айттипти. Зарбларини, энди асло қўйберасан, боши-кетти йўқ. «Ушшоқ» эмас, нон ушғон бўлиб кетган. Ахир Навоийда бундай сўзлар ҳам...

«Кўчқор уриштириш нима! Ҳабибни дом-ла бунини нимага ишора қилиб айтди, ўтирганлар тушунолмаи ҳайратомуз бир-бирларига тикилишди.

Ҳабибни домла оdatда уфатчилик, кўп-чилик орасида бирор нарсаси ҳақида узун-дунзоқ тафсилот билан гапирганини фа-росатдан деб билмасди. Айниқса бошқа-лар гапирётганда сўзини бўлиб ўзи гап-лириб кетишни мутлақо беодоблик са-нардим. Умман кўпчилик ўзбек мўсафид-ларидек домла Ҳабибни ҳам бир-роқ гап-ида кўп қозғатириб бош силинганча сукот сўлаб тингларди. Сўзловчининг қи-юяси жуда аажиб чиққанда, ўз мўноса-батини билдириш учун ўқитишнинг гап орасида қисқартириб «бай-бай-бай», ёки «хўй-хўй» деб бош тевратиб кўрарди. Аммо бу кесатимини, мактовини, ўйна-мунча дар-ҳол фарқ қилмасди. Бунинг фахмига Ҳабибни домларнинг феълини билган Ға-фур Ғулом, Юнус Ражабийлар етарди-да, «бўлди, домла, кесатим, бу ёнға ўтай қўқоқнинг» деганида буларнинг «йирак-лигига тан берган домла ҳам «хўй» деб қулиб юборарди.

[Давоми 4-бетда].

—13—

йўқ, «Ушшоқ»да бундай зарблар ҳам йўқ-ку десам:

— Ҳой, уста, бу тўйчилик, баъзиларнинг қайларини ҳам бор, буларга шундақа қи-зиқувчи сўзларини кўйиб, шўтроқ қилиб чалмасангиз, обрў топасизми! Чапак чиқа-дим! — деса бўларди! Ахир санъат-мизнинг тақдирини, уни шунчалик бир эрмак деб тушунадиган, енгил шўхрат йў-лини излаган ўшанақа ўқинчи созанда-ларнинг қўлига ташлаб қўйиб бўларди-ми! — Қўлимдан келганча музика бисотимизни нотага кўйибди, ёзиб чиқишга мажбур бўлдим. Ҳўй, бу мажбур бўлиш эмасми! — деб афтоҳдигларга табассум билан назар солди.

Юнусов аканинг ҳазил баҳонасида қилган ишларини йўлини топиб, усталик билан айтиб берганига тан берган Ғафур Ғулом:

— Мажбур бўлганимизни тушундик, шу билан қорн қўйин сўйишдан кутилдик де-моқчи бўлсангиз, майли, шу қилган тизма-тингиз учун мен сўйиб бераман, —деди.

Иккин буюк билимдоннинг ҳазил-хўшга га зехн солиб, бир чеккада кузатиб ўйна-мунча гапта аралашмайдиган, аралашганда ҳам Навоийнинг:

Сихат тиласанг кўп ема, Иззат тиласанг кўп дема!... ҳикматиға амак қилиб керакли гапни ай-тадиган Ҳабибни домла ўзига хос мўло-кимлик ва одоб билан:

— Ғафур ака, сиз билан Юнусов ака-нинг топган шон-шўхрат, обрўларинг ҳа- [Охири. Боши газетанинг ўтган сониде].

—14—

қийқ, боқил! Уқинчи айрим ашулачи-лардек, енгил-елли мактовга берилиб, ун-га мағрур бўлиш, айрим шоирларнинг қўчқор уриштиришдан топган обрўидек гап.

«Кўчқор уриштириш нима! Ҳабибни дом-ла бунини нимага ишора қилиб айтди, ўтирганлар тушунолмаи ҳайратомуз бир-бирларига тикилишди.

Ҳабибни домла оdatда уфатчилик, кўп-чилик орасида бирор нарсаси ҳақида узун-дунзоқ тафсилот билан гапирганини фа-росатдан деб билмасди. Айниқса бошқа-лар гапирётганда сўзини бўлиб ўзи гап-лириб кетишни мутлақо беодоблик са-нардим. Умман кўпчилик ўзбек мўсафид-ларидек домла Ҳабибни ҳам бир-роқ гап-ида кўп қозғатириб бош силинганча сукот сўлаб тингларди. Сўзловчининг қи-юяси жуда аажиб чиққанда, ўз мўноса-батини билдириш учун ўқитишнинг гап орасида қисқартириб «бай-бай-бай», ёки «хўй-хўй» деб бош тевратиб кўрарди. Аммо бу кесатимини, мактовини, ўйна-мунча дар-ҳол фарқ қилмасди. Бунинг фахмига Ҳабибни домларнинг феълини билган Ға-фур Ғулом, Юнус Ражабийлар етарди-да, «бўлди, домла, кесатим, бу ёнға ўтай қўқоқнинг» деганида буларнинг «йирак-лигига тан берган домла ҳам «хўй» деб қулиб юборарди.

[Давоми 4-бетда].

СУРАГАН ЭКАНСИЗ... СТУДЕНТЛАР Фойдаланадиган имтиёзлар

Илк масканларда ўқиган ёшларимизни касб-хунар ўрганиш, илм-фан чўқиларини эгаллаш, замонамизга етук мутахассис бўлиб ети-шиш каби турли масалалар қизикти ради. Студент-ёшлардан М. Тўраев, З. Ҳамроқулов, В. Тўраева, А. Маширпоев, Х. Бегимқулова, Д. Ниг-монова, Э. Бобоев, Л. Ҳайдарова ва бошқа кўп-лаб ўртоқлар редак-циямизга ҳат йўллашди, бир неча саволларга жавоб беришимизни сўрашган. Шу муносабат билан Ўзбекистон ССР Олий ва ўрта махсус таълим вазирлигининг олий ўқув юртилари бош бошқармаси бошлиғи-нинг ўринбосари, Ўзбекистон ССРда хизмат кўрсатган маданият ходими, тарих фанлари кандидати Семён Аркадьевич НЕМИРОВСКИЙ билан сўхбатлашдик:

— Семён Аркадьевич, кераки, студент бир маълумки, бизнинг мамлакатимизда ёш-ларнинг етук мутахассис бўлиб етишишлари учун ҳамма шарт-шароитлар яратилган. Баъзи студент-ёшларимиз шун-дай савол беришди: бирор олий ўқув юрти-да ўқиган студент бошқа олий ўқув юрти-га ўқишини кўчириши мумкинми?

— Ҳа, олий ўқув юр-тида ўқиган студент-лар учун шундай имко-ният бор. Бунинг учун студент ўзи ўқиб турган институт ректори ном-ига ариза ёзиб рухсат олиши, сўнг ўқиб ўқи-моқчи бўлган институт ректорига ариза ёзиши керак. Демак, икки ин-ститутнинг ректори рози-лиги билан студент бир институтдан иккинчига ўқиши мумкин. Ле-кин студент ўқиб ўқий-диган институт соҳасига ў-х-ш-ш бўлиши керак. Шунинг ҳам эсда тутиш

лик меҳнат стажига бўл-ган ёшлар қабул қили-нади. Уларга ишхона йўллама билан бирга, стипендия ҳам тўлайди. Курсини тамомлаган эби-турент институтга кир-о-лмас, яна қайта тай-ёрлов курсига қабул қилинмайди.

— Кечки ёки сиртки бўлимда ўқиган сту-дентларга диплом иши ва имтиҳон топишди-даврларда иш жойи-дан қандай имтиёзлар берилади?

— Университет ва институтларнинг сиртки, кечки факультетла-рида ўқиган студент-ларга бир қатор им-тиёзлар бериладди. Жум-ладан, сиртки ва кечки бўлим студентларига диплом иши даврида олий ўқув юрти сту-дентларига 4 ой, ўрта махсус билим юрти-ларининг ўқувчиларига 2 ой-отпускаи берилади. Сиртки ва кечки олий ўқув-юртиларининг студент-ларига бир йиллик иш

• ЯНГИЛИК! ХАВАРИНГИЗ БОРМИ? ХИЗМАТ КЎРСАТИШНИНГ ҚУЛАЙ УСУЛИ

Минскдаги «Термо-пласт» заводининг кўп-гина эркаклари кир ювиш таъминини ўз зиммаларига олишган.

Бу ишни қилишнинг ҳеч қийинчилиги йўқ экан. Ойла бошлиғи иш-га кетаётди хотини тайёрлаб қўйган кир тўғалзилган сумкани олиб кетади ва уни кирхона йўлгидида махсус контейнерга қўйиб ўтади, сменаси туга-гача нидан сўнг эса юви-лан ва дазмолланган кирни олиб қайтади.

«Термопласт» заводи Белоруссия пойтахтида биринчилардан бўлиб янгича хизмат шаклини синаб кўриш тўғрисидаги тақлифини қабул қил-ди: бу усул корхонами бевосита корхонанинг ўзида қабул қилиш ва топириш ҳамда бюрт-маларини мустақил рас-миллаштиришни ўз ичи-га олади. Хизмат кўр-сатиш: «бугун топи-рилган нарсаси шу бугу-ноқ қайтариб берилиши-керак» деган принципа тақшил этилган.

Ишни шу тахлитда тақшил этишнинг нафи-кутилганидан зиёда бў-либ чиқди. Коллектив бюртмаларини жадал бажаришга киришган корхонанинг хизмат ҳажми анча қуйайиб, бирданига ҳамма кўр-сатишчи жихатидан планини мўқим бажару-чи корхоналар қаторига кириб қолди. Завод ҳо-димлари эса маъқуқат-ли ўй ишсини том маъ-нода йўл-йўлакча бажар-иш иш иқомиятига эга бўлиларди. Бу янги-лик қуйайликларини жо-рий этишга тайёр. Шу йилнинг ўзидан тар-моқ ички ишлаб чиқ-аришни иқтисослаштириб ва марказлаштириб бо-риб уни техника жиҳ-дида қайта қуролланти-риш, янги қувватларини ишга тушириш ҳисобига кирхоналар кўрсатган бултурги хизмат ҳажми-дан қариб 5 процент ўзиб кетиш мўлжаллан-моқда. Тармоқнинг таж-риба-механика заводи шунинг учун зарур кон-тейнерлар ишлаб чиқ-аришни ўзлаштирди. Аммо «тез» ювиш тран-спорт мўаммосига бо-риб тўқнашди. Транс-портга бўлган эҳтиёж кун сайин эмас, балки со-дат сайин ҳам ўсиб бормоқда.

Корхоналар маиший хизмат ходимлари тақ-лиф этаётган қуйайлик-лардан фойдаланишга қолмай, бу қуйайлик-ларнинг жорий этили-шида қатнашадиган ма-н-фаатдор бўлсалар қў-лигадиганек бўлур эди. Чунки бу корхоналар-нинг кўпчилигида авто-машиналар етарли. Маи-

• Санъатнинг сеҳрли олами ИСТЕЪДОДЛАР КЎРИГИ

Мухтор Ашрафий номидаги Тошкент Дав-лат консерваториясида ўтказилган мақомчи-ларнинг биринчи республика конкурси муваф-фақиятли якуниланди. Ана шу конкурс жюри-

СУРАТДА: конкурс жюри ҳайъати аъзолари ва иштирокчиларидан бир-группаси.

СУРАТДА: конкурс жюри ҳайъати аъзолари ва иштирокчиларидан бир-группаси.

БУТУНГИ ТОШКЕНТ.
Ингирия аср юзини кў-раётган жонанон шаҳ-римиз — Советлар шар-қининг машъали —Тош-кент йил сайин обод ва кўркам бўлмоқда. Ай-ниқса Тошкентнинг 2000 йиллиги муносабати би-лан олиб борилаётган ободончилик ва қури-лиш ишларининг кўлами бекиёсдир. Янги-янги микрорайонлар, кўчалар бунёд этилмоқда. Кенг куламда таъмир ишлар олиб бориламоқда.

СУРАТДА: Фуркат кўчасининг бугунги жа-моли.

М. Нуриддинов
фотоси.

«СЕҲРЛИ БАРМОҚЛАР»

СССР 60 йиллиги ҳамда В. И. Ленин номи Бутунитифоқ пионер ташкилотининг 60 йиллигига ба-ғишлаб кичикитойлар-нинг сеvimли «Гунча» журнали ўтказган «Сеҳрли бармоқлар» конкурси ғолиблари эълон қилинди.

Конкурс ғолиблари орасида тошкентлик ўқувчилар ҳам бор. 247-мактаб 4-синф ўқувчиси Муҳаббат Қўшқова ва 168-мактабнинг 3-синф ўқув-чиси Ботир Исмомов шулар жумласидан.

Муҳаббат «Пио-нер», Ботир «Кўз» де-ган расмлари учун конкурс ғолиби бўлди-лар.

Шу кунларда «Сеҳр-ли бармоқлар» кон-курс ғолиблари иш-ларидан ташкил то-лган истакига ишлаб турибди. Бу истакига шахримизнинг Октябрь районидаги болалар «Гунча» кинотеатри залида очилган.

С. ҒАФУРОВ.

ШЕЪРИЯТ МУХЛИСЛАРИ ҲУЗУРИДА

Фридрих Энгельс номидаги Тошкент давлат иқтисодий таъ-лим институтининг профессор-ўи-тувчилари Чилонзор райони «Билим» жа-мияти билан ҳамкор-ликда етти йил мукад-дам «Халқлар дўсти-ли» халқ университетини таъкил этишган эди.

СУРАТДА: Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

Х. ҲАБИБҒУЛОВ эсим олди.

